

Odprta noč in dan so groba vrata.

Sv. Barbara pri Mariboru. Dne 11. t. m. je v Gospodu zaspal Leopold Bezjak, bivši posestnik v Zikarcáh. Mož je bil globoko veren, pošten in daleč na okrog poznan, kar je pričal njegov pogreb. Bil je zvest naročnik »Slovenskega gospodarja«. Svojo hudo dvamesečno bolezen je potrpežljivo prenašal. Domačim in sorodnikom, ki so mu s pravo ljubeznijo stregli, naše srčno sožalje! Na sedmni se je nabralo 30 Din za novo bogoslovje v Mariboru.

Sv. Trojica v Slov. goricah. Dne 9. februarja je po dolgi zelo težki boleznimi mirno v Gospodu zaspala v 63. letu starosti žena vdova Genovefa Kos. Rajna je bila rojena pri Sv. Jurju v Slov. goricah ter se je semkaj v Verjane pred 39 leti primožila. Njeno življenje je bilo močno zagrenjeno. V svetovni vojski je izgubila sina-edinca, pred štirimi leti ji je umrl mož. Pogreb rajne se je vršil 12. t. m. zjutraj. Kako je bila rajna priljubljena, je pokazal sprevod, katerega so se udeležile tudi žene Marijine družbe ter tretjeredniki z zastavami. Pri odprtem grobu se je poslovil od nje preč. g. župnik v lepih besedah. Orisal je njeno življenje kot vzorno mater, tretjerednico in kot zvesto Marijino družbenko. Večna luč ji naj sveti, hčerkama pa naše sožalje!

Sv. Peter v Gor. Račgoni. V soboto dne 8. tm. je nagloma od srčne kapi zadet umrl Janez Paluc v Crešnjevcu v starosti 46 let. Bil je zvest naročnik »Sl. Gospodarja«. Zmiraj je bil med tistimi, ki vsako prvo nedeljo redno pristopajo k mizi Gospodovi. Ob odprtem grobu je spregovoril prisrčne poslovilne besede domači g. kaplan. Pokojni zapuščala žena in dve hčerki. Naj počiva v miru! — Spremljali smo k zadnjemu počitku Marijo Adamič iz Melov, staro komaj 45 let. Umrla je tudi nagle smrti, zadeta od kapi. Našli so jo v sobi mrtvo. Bog ji bodi milostljiv plačnik!

Veržej. V najlepših letih nas je zapustil Janko Panič. A za odhod ga je dobri Bog zelo lepo pripravil. Se pogreb je bil izredno lep. Ne zahtaj nas!

Sv. Tomaž pri Ormožu. Dne 13. t. m. je umrla žena Marija Petek iz Mezgovca na porodu prvega otroka. V istem času se zaziblje veliki zvon in naznani naglo smrt nekdanjega cerkvenega molilca Antona Cajnkarka iz Senika. Lep pogreb je imel šolar Francišek Potrena, 8-letni šolar, ki je na smrtni postelji prejel prvo sv. obhajilo po svojem katehetu č. g. Francu Ostercu, profesorju v pokloju.

Čadram. V sredo, 12. februarja, je umrl mož stare garde, poštenjak od nog do glave, kremenit značaj, ki ga ni mogla upogniti nobena sovražna sila, Ivan Vahtar, ki je dosegel starost 71 let. Z Vahtarjem lega v grob dober kos čadramske zgodovine, zgodovine borbe za naše verske in narodne ideale. Zadnji veteran te neomahljivo zvente in bojevite garde je odšel v večnost, iz katere so se mu vso dobo življenja svetilkali tisti ideali, ki se jih je vedno oklepil z vso močjo svojega duha in srca. Narodnost je bila za t. Vahtarja svetinja, ki jo je visoko cenil in hrabro branil. Biti Slovenec je nekdanj pomenjalo biti borec, in takšen je bil Ivan Vahtar. Z t. Oberskim, t. Golčerjem se je bojeval, v isti vrsti z t. za Čadram tako mnogozasluznim monsignorjem Bezenšekom za pravice slovenskega naroda proti vsem nasilnim potujočevalcem, katerim so tudi bila na razpolago vsa gmotna sredstva. Vahtar je bil vedno nedostopen vsakomu poskusu podkupovanja. Kot Slovenec stare dobre korenine je svoje slovenstvo vedno spajal s katolištvom. Sodeloval je pri gradnji naše nove cerkve, sodeloval pri gradnji Društvenega doma, sodeloval pri naši krščanski prosvetni organizaciji, h kateri je pristopil med prvimi člani. Bil je član načelstva posojilnice in tudi za občinski blagor je deloval kot večletni odbornik. V petek predpoldne smo tega vrliga moža, ki ga je težka bolezen mučila 7 in pol leta, predno je Bog svojega zvestega služabnika poklical po plačilo, položili k večnemu počitku. Ob odprtem grobu se je od rajnega poslovil v prisrčnih besedah g. duhovni svetnik Franc Hohnjec, ki je s krepkimi po-

tezami začrtal njegovo življenje in delovanje. Plemeniti Ivan Vahtar naj počiva v miru! Našemu narodu želimo veliko tako značajnih, odločnih, Bogu in narodu zvestih mož! Med številnimi udeleženci pogreba so tudi bili zastopniki požarne brambe, v koje imenu se je od rajnega poslovil g. načelnik Maks Leskovar. Pevski zbor Prosvetnega društva je zapel pri domači hiši »Vigrede, na grobu pa »Blagor mu«. »Slovenski gospodar« želi svojemu prijatelju, ki je bil nad 40 let naš naročnik, večni mir v Gospodu!

Cigonec pri Slov. Bistrici. V sredo dne 5. t. m. je po dolgi in mučni boleznimi izdihnila svojo plemenito dušo gđc. Cilka Dvoršek, zaščitna sestra Rdečega križa v Nišu. Svoje mlado, upapolno življenje je darovala iz ljubezni do bližnjega v nežni mladosti 22 let. Po 16letnem šolanju je lani končala šolo v Beogradu, nakar je bila v namješčenju le dva meseca, ko je morala radi bolezni v posteljo. V svoj rojstni kraj na Cigonco se je vrnila 5. januarja iskat zdravja. Toda ravno mesec dni potem je podlegla neozdravljivi jetiki. Velika množica ljudstva je je spremila na njeni zadnji poti, kar je bil najboljši dokaz, kako je bila Cilka prijubljena. — Ob tej priliki se rodbina Dvoršek najtopleje zahvaljuje vsem darovateljem krasnih vencev, g. Tkavcu za tolažilne besede, pevskemu društvu »Lipa«, sploh vsem, ki so nas ob prebridki izgubi naše nepezbane Cilke tolažili ter vsem, ki so jo spremljali k večnemu počitku!

Sv. Rupert nad Laškim. Dne 10. februarja je v Medvednici umrla po dolgem hiranju in trpljenju vdova Ana Vrečko, po domače Bajtnarica. Vse hudo je prišlo nad ubogo mater in vdovo v zadnjem času: najprej ji je umrl dobri in skrbni mož, kmalu nato je zgubila edino hčerko Mico, omoženo Centrih, pri kateri je imela provžitek, in konečno ji je umrl še edini sin Franček v najlepši mladeniški dobi. Kot prava krščanska mati in trpinka se je v svojem trpljenju popolnoma udala v božje roke; vso svojo moč in tolažbo je zajemala iz pogostnega sv. obhajila, po katerem je vedno srčno hrepenela. Šla si k svojim dragim v večnost! Počivaj v miru, dobra žena!

Kekarja. V ponedeljek, 10. februarja, smo pokopali vrliga mladeniča Franca Fricelj, ki ga je smrt pokosila v 28. letu življenja. Rajni Franjo je bil značajan mladenič, ki je svoje

»Kaj? Nič.«

»O pač! Očetovo smrt si ženeš preveč k srcu; nič več te ni med ljudi. Tako se boš skisal in čudak boš postal.«

Tevž je molčal.

»Tevž, ne zameri, da se vtikam v tvoje zadeve! Ne kot duhovnik, kot tvoj prijatelj ti pravim: čuj, treba ti je človeka, ki te spravi na pravo pot! Lani si nekoč dejal, da bi rad Zvonikovo Marto. Ali bo kaj?«

»Bo. Zaupno Vam povem: obljubila mi je.«

»Zakaj ne napraviš resnice?«

»Ker so ji oče rekli, da morava dve leti počakati. Potrebna jim je še.«

»Zvonik ti je pravi patron iz Starega testamenta. Temu bi bilo treba dopovedati —. Toda ti, zakaj si predsedništvo odložil?«

»Odpustite, ne morem več!«

»Tevž, tako boš čisto zagnil. Človeku ni dobro, da venomer v eno tišči; kaj rad se oklene reči, ki tega niso vredne.«

»Ko pa ne morem, kakor bi rad!«

»Prav ti moreš, kakor hočeš. Dobre volje ti je treba.«

Dvornik je žalostno odmajal in molčal.

»Že vidim, Tevž, da danes ni s teboj nič. Pa še pridem in ne odneham, dokler te ne spravim pokoncu. — Zbogom!«

Mladi kmet je gledal otožno za njim. Ali se niso tudi kaplana že prijeli marnji, ki so se širili o njem in njegovi skoposti? Ali ni že nekako tako namigaval? Da, saj je moralo tako priti. Ko bi vsaj kaplanu — vsaj kaplanu — mogel povedati vso resnico!... Toda obljubil je očetu, da bo za vse čase molčal. Da, molčati mora: zavoljo očeta, zavoljo sebe, zavoljo vse rodovine!... Z vso silo se je odtrgal od teh bridkih misli in se obrnil na delo kakor vsak dan, ko je od ranega jutra do večera delal za tri.

Praznik sv. Rešnjega Telesa se je bližal. Tedaj se je po fari razvedelo, da je Tevž odložil poveljstvo »strelske družine«. Spet so imeli ljudje kaj govoriti in še huje so jeli Tevža obirati. Najbolj k srcu pa je šla stvar mojstru »Krištofu«. Ko je tiste dni nekoč srečal Tevža, ga je z obema rokama prijel za jopič in zavpil:

»Človek božji, za ušesa te bom! Ko bi tvoj oče mogel iz groba, te bi tudi — da, za ušesa! Kako sem se ponašal s teboj in z najinim sorodstvom in povsodi sem oznanjal tvojo čast! Ti pa — ti pa jo zavržeš kakor strgano coto. Kaj stoji v katekizmu, he? »Kaj pomaga človeku, ako ves svet pridobi, na svoji časti pa škodo trpi!« Nič mu ne pomaga, prav nič — še za knof ne! — Zakaj si odložil komando pri strelih? Če se ti za tisti sodček piva škoda zdi, jaz jih plačam deset.« (Dalje sledi.)

sta prodal na razne glavarje plemen. Od svojih lastnih vojakov je zahteval, da so mu morali plačevati prehrano. Moštvo je bilo na pol izstradano in se je borilo z največjo nevoljo.

Vojne pošiljke za Abesinijo.

V zadnjem času je dospelo v Džibuti in v angleške luke v britanski Somaliji zelo mnogo vojnega materijala za Abesinijo. Tudi oddelek tankov je bil izkrcan. Abesinsko vrhovno poveljstvo bo razdelilo tanke med čete na južnem bojišču. En del modernega vojnega materijala bo dčbil tudi ras Sejum na severni fronti.

verske nazore praktično izvrševal. Sodeloval je pri Apostolstvu mož in fantov; dokler so mu dopuščale telesne moči, ga ni nikdar manjkalo prvo nedeljo v mesecu pri obhajilni mizi. Preprost in skromen, odkrit in vesel, je tudi vedno bil vedrega duha. Počivaj v miru, plemeniti mladenič! Preostalih naše sožalje!

Sv. Ena pri Pristavi. Prvega mrliča smo le-

tos imeli 13. januarja, ko je po dolgi in mučni bolezni mirno v Gospodu zaspal pošten in veren mož Valentin Verk, posestnik v Nezbišah, v starosti 69 let. Pogreb je pokazal, kako so ljudje rajnega Valentina radi imeli in kako spoštujejo njegovo ženo Mico. Dragi Valentin, počivaj v miru! Vdovi in hčerki naše prisrčno sožalje!

Skrivnost izgin očeta.

Brezno in okolica sta bila zadnje dni pod vplivom nenadne aretacije. Pred letom je bil izpuščen iz mariborske moške kaznilnice 60letni premožni posestnik A. Kozjek iz Zgornje Kaple. Radi požiga je bil obsojen na 10 let. Ker se je pa v kaznilnici vzorno obnašal, so ga predčasno pogojno izpustili. Ko se je vrnil, je našel doma brezupne razmere. V letih, katere je oče prebil v ječi, je njegov 29letni sin tako »gospodaril«, da je šlo celo lepo posestvo rakovo pot. Gozdove je posekal in izkupiček zapravljal. Po vrnitvi očeta je zahteval slednji od sina pojasnilo o slabem gospodarstvu in zaradi tega so bili prepripi med očetom in sinom na dnevnem redu. Ker je oče le silil v sina, naj pove, kam in kako je zabil, kar je skupil za les,

mu je začel sin groziti. Stari je pogosto pravil svoji ženi, da se sina boji in sluti nesrečo. Lani meseca aprila je stari Kozjek nenadoma zginil. Sin je pripovedoval okrog, da je odpotoval. Pretekli so meseci, oče se le ni vrnil in radi tega so se pojavile obče govorice glede skrivnostnega izgina. Orožniki so zaslišali razne priče, kojih izjave so sina zelo obtežile. Celu mati je izpovedala, da sluti nekaj groznega. Kozjeka mlajšega so te dni prijeli in kmašu se je zamotal v protislovja. Tudi njegovo obnašanje po aretaciji je bilo čudno. Na razna stavljenja vprašanja je jokal in se zopet razposajeno smejal. Vsi znaki kažejo, da bo prišlo do priznanja: Kako in zakaj je stari Kozjek zginil?

Sv. Tomaž pri Ormožu. Od novega leta je število porok skočilo na 13. Med temi je pripeljal pred zakonski oltar vrli kmet in predsednik naše občine g. Alojzij Caf zelo plemenito dekle, naobraženo Matildo Meškovo iz ugledne Meškove družine. Daj, dobri Bog, svoj obilni blagoslov! Pri poroki, ki jo je opravil nevestin brat g. dr. Meško iz Maribora, je v prekrasnem govoru novoporočencem položil na srce zlate nauke za na pot v novo življenje. Pred vsem je povdarjal živo, trdno, neomajno vero, ki naj jima boji zvezda vodnica skoz temine življenja! — Veličastna je bila zlata poroka dne 9. februarja dobrih zakonskih Plohl Antona z Marijo r. Voršič. Še oba čila in krepka sta šla v slovesnem sprevedu iz župnišča v cerkev med pritokovanjem zvonov, kjer je domači župnik opravil zlato poroko, razložil pomen iste in čestital v imenu ogromnega naroda, ki se je to pot zbral v cerkvi, zlatoporočencema. Hiša Plohlava v Sejanjih je skoz in skoz strogo katoliška, 9 otrok je bilo in vsi krotki, globokoverni, pač: jabočko ne pade daleč od drevesa! Po sv. blagoslovu pa se je vila velika in dolga procesija na Plohlavo posestvo, kjer se je blagoslovil lepi veliki ter umetno izdelani veliki poljski križ. Po končani pridigi pred križem, kjer smo vsi slovesno zaprilegli Jezusu zvestobo, se je lepa slovesnost zaključila in v hiši polni gostoljubnosti ob zlati poroki končala. Če bo domovina Jugoslavija še imela več takih staršev, se nam bodočnosti ni treba bati! — Tudi v nedeljo dne 16. februarja se je vršila zlata poroka zakoncev Jurija in Marije Ritonja iz Trnovca ravno s tako slovesnostjo. Bog daj jima sreče!

Sv. Lenart pri Veliki Nedelji. V nedeljo dne 9. t. m. sta se tukaj poročila Bežjak Matevž od Sv. Ruperta v Slovenskih gorah in Volmuth Frančiška iz Podgorca. Ženin, ki si je tako daleč prišel po nevesto, je bil tih, priden in pošten fant. Ravno tako tudi je bila nevesta vzorna članica Marijine družbe. Na novi življenjski poti jima naj da Bog obilo sreče in božjega blagoslova!

Negova. V nedeljo dne 9. t. m. sta obhajala zlato poroko Peter in Terezija Jančar. Vsi smo

Pri težki stolici

napetosti, glavobolu vsled zaprtaj očisti ena do dve čaši naravne 1275

Franz-Josefove

greške vode prebavne organe. Franz Josefove vode lahko jemljejo tudi bolniki, ki leže, in jo imajo za dobro.

Reg. po min. soc. pol. in nar. zdr. S-br. 15485, 25. V. 1935.

se veselili, ko sta naš oče in mati, dedek in babica, drugič pristopila k oltarju pred svojega Boga in sta se mu zahvalila za prejete dobrote, ki sta jih tako dolgo prejemala. Po pozni sveti maši so gostje šli na dom njihovega sina Frančka, kjer so se skupno veselili. Vsa srečna sta bila zlatoporočenca med njimi. Zlasti sta bila vesela svojih otrok, ki so ostali taki, kakršne sta si jih vzgojila: dobri katoličani ter zvesti svojemu narodu. Vsi njihovi otroci imajo svoje lastne domove. Sina Peter in Franček sta poročena v negovski fari, dve hčerki Hanika in Mica pa v petrovski fari pri Gornji Radgoni. Najmlajše hčerka Nanika pa je poročena doma v Radmoščih, ki spada tudi pod petrovsko faro. Zlatoporočenca sta še zdrava in krepka, naj še gresta vsako nedeljo po pol ure daleč v cerkev. Želimo, da bi še doživela železno poroko!

Sv. Marjeta niže Ptuja. Živimo kakor prerajeni v naši župniji. Poplava novoustanovljene stranke JRZ je odnesla skoraj vse bivše JNS-sarje, ki so hoteli leta 1932 zrušiti zadnjo ideološko trdnjavo pri Sv. Marjeti niže Ptuja. Živi jih še malo število, ki pa so se prekrstili v mačkovec.

Ptuj. Razpisano je mesto cestarja v področju sreskega cestnega odbora v Ptuj, in sicer za cesto II. reda, št. 251, Kamenščak — Savci — Dornava od km 0.00 do km 7.500. Do 29. febr. morajo biti prošnje vložene.

Veržej. Pridno in verno družico si je pripeljal od Sv. Križa na svoj dom g. Franček Javšovec. Da bi bila med nami srečna in zadovoljna!

St. Janž pri Rečici. V ponedeljek 10. februarja se je poročil v župnijski cerkvi na Rečici ob Savinji g. Anton Veronak, posestnik v St. Janžu, z gđ. Marijo Polčnik iz ugledne družine p. d. Jernarjeve iz Keaverij. Novoporočencema želimo na novi poti obilo sreče in božjega blagoslova! — Letošnji predpust poteka mirno, še ženijo se manj kot prejšnja leta. To je tudi posledica sankcij, ki se izvajajo proti Italiji že nad tri mesece. — Toplejše vreme, ki je trajalo pri nas od Božiča sem, se je nenadoma spremenilo v sneg in hud mraz. Saj je že stari rek, da zima in davkarija nič ne podarita.

St. Janž pri Velenju. V nedeljo dne 23. t. m. priredi prostovoljna gasilska četa popoldne po večernicah v Slomšekovi dvorani svojo pustno veselico. Vprizori burko o jezičnem dohtarju, ki mudi vsakomur obilo poštene zabave. Prijatelji, pridite, da se v težkih časih vsaj za trenutek razvedrime.

Peter Rešetar rešetari.

Zakaj se čudite? V listih čitam, da se čudijo, kako to, da Zveza kulturnih društev ni podpisala splošne slovenske spomenice zoper monopolizacijo šolskih knjig. Bi vendar mene vprašali! Jaz bi se čudil, če bi se podpisala!

Še nebo ga je zapustilo! Če se enkrat koga smola drži, ga zlepa ne spusti. To doživlja tudi bivši slovenski vodja Marušič. Narod ga je v celoti zapustil. Upal je, da se bo sedaj uveljavil vsaj kot predsednik zimskosportne zveze, pa ga je tudi nebo zapustilo in ni dalo snega. Saj, če bi ne bil ravno Marušič, bi se mi smilil!

Sv. Anton na Pohorju. Antončani smo s prielškimi Antonjevcami nekako enaki v tem, da ljubimo igre. Prielški Antonjevcami igrajo igro »Babilon«, mi pa igramo tudi zanimive igre, kakor: mrjaš, mauš, cvik, ajns in dureka. Od sosedov Ribničanov smo se našli ne baš lepe navade, da se včasih radi pobahamo. Pa naj bo, zaradi pusta pač! — Poroko bomo imeli eno, da ne bo treba ploha vleči, ker je pri lesu itak velika kriza zaradi sankcij, ki jim naši ljudje pravijo »kanacije«. Lani so stale naše žage zaradi suše, letos pa imamo po naših grabah toliko vode, da bi jo lahko izvažali, ko bi nas ne zadrževale kanacije. — Gospodinjski tečaj imamo. Udeležuje se ga povprečno 14 do 15 nadebudnih deklet in mladih gospodinj. Učni ali teoretični del se vrši v šoli, praktični pa v župnijski kuhinji. To vam v njej vre in cvre, da je naš kuža Stop ves iz sebe. Zaenkrat napodijo vsakega »nadzornika« z edino metlo, ki jo imamo pri hiši in še pri tej se pozna kriza. — Lani nam je cerkveni zid poškodovalo, na kar opozarjamo naš vrli cerkveni konkurenčni odbor, ki ima hvalevredno voljo prevzeti tudi druga popravila na župnijskih poslopjih, na mrtvašnici in sevda tudi pri cerkvi. — Da še to omenimo: Gospodinjski tečaj se vrši pod spretnim vodstvom gđ. Zlate Köchl, ki je pristna Ljubljanka, torej pristna Kranjica, ki bo naučila naše tečajnice, kako se delajo kranjske klobase, kajti jesti jih že davno znamo. In na krofe ali krape ne pozabite! Brez teh ni pravega pustnega razpoloženja in veselja!

Sv. Marjeta na Pesnici. Tukašnja gasilska četa priredi v nedeljo dne 23. februarja, ob treh popoldne, v Slomškovem domu velezabavno predpustno burko »Jezični dohtar«. Vabimo vse prijatelje in somišljenike gasilstva; čisti dobiček je namenjen za postavitve gasilskega stolpa za sušenje ceví.